

L'**ermita de la Mare de Déu dels Torrents de Vimbodí** està situada a un quilòmetre del nucli i a tres de Poblet, al costat de la carretera que uneix la vila amb el monestir. La llegenda diu que la imatge de la Verge fou trobada entre les canyes del torrent d'en Guiot que s'escola per aquest indret. L'abat de Poblet Juan Payo Coello, cavaller que havia deixat les armes per fer-se monjo hi va fer construir una ermita gòtica (1484). Aquest abat va ser nomenat 37è president de la Generalitat de Catalunya pel rei Ferran II.

Aquella capella del segle XV tres segles més tard amenaçava ruïna. El 1713 el monjo Magí Alandó, apotecari del monestir de Poblet, amb el permís de l'abat Josep Escuder, s'oferí en sufragar les despeses de la nova ermita del seu peculi com diu una inscripció que hi ha a la façana. Fra Magí inicià les gestions per a la nova ermita concertant a primer d'octubre de 1713 la construcció de "la fàbrica de la capella (...) casa per lo ermità y sagristia" amb el mestre de cases Joan Güell.

Com diu l'historiador de l'art Joan Fuguet i Sans en una monografia sobre l'ermita: "Mestre Joan Güell cuidaria d'arrencar la pedra per aparedar i fer-la portar; arrencar la pedra per fer la calç i fer la volta del forn; arrencar el guix i fer-lo. També caldria que portés "lo sogam" i que s'ocupés dels manobres, pagant-los-hi i fent-los-hi "lo gasto". Fra Magí subministraria les fustes per les bastides, llates, bigues, teules, posts per les síndries, bacies i demés que necessitaria. També seria del seu compte fer portar la calç, el guix, les teules, les rajoles, les bigues i les llates a peu d'obra; fer fer la bassa per amarrar la calç, i portar la grava necessària. I també s'ocuparia dels claus i ferramenta necessària per a l'obra... fra Magí promet pagar a mestre Joan 700 lliures, vint quarteres de blat i onze cargues de vi, i que li cedeix casa a Vimbodí mentre durin les obres. A més d'això, promet donar-li totes les medicines que li puguin fer falta mentre treballien l'obra de l'ermita".

Així el gener de 1714 l'abat Josep Escuder decidí que la imatge de la Mare de Déu fos traslladada a la galilea de l'església del monestir, on el mateix fra Magí havia fet construir a l'escultor Isidre Espinalt de Sarral un retaule per a l'altar per col·locar la Mare de Déu mentre durés l'obra de l'ermita. El 5 d'abril de 1714 es col·locà la primera pedra amb els noms de Jesús, Josep i Maria gravats .

El 23 de gener de 1717 es procedí a beneir la nova ermita i retornar la imatge de la **Mare de Déu dels Torrents** al seu lloc. Joan Fuguet ens diu que "Fra Magí, a més, emprà quantioses sumes de diners en adornar la capella renovant el retaule major, afegint-hi de nou el pedestal, les polseres, el tron de la Mare de Déu i el coronament de l'àngel. Feu fabricar i daurar de nou els dos retaules col·laterals, els frontals d'escultura, la pintura del presbiteri, la vidriera del cor, els florons dels arcs, tres llànties de llautó, les balustrades del presbiteri i del cor, bancs, i molts ornaments de roba per als celebrants i per a l'altar".

L'ermita dels Torrents és de planta d'una sola nau dividida en tres trams. En el tram central es prolonguen lateralment dues capelletes, molt poc fondes. Actualment, a banda i banda del primer tram de la nau es veuen dos cossos simètrics de planta rectangular que corresponen a la casa de l'ermità i a altres dependències de l'ermita. Inicialment, en el projecte, només hi havia el primer; l'altre fou construït anys més tard. Finalment,

en el tram de la capçalera del temple, al costat de l'epístola, hi ha la sagristia, que té planta quadrada.

L'estructura de la coberta la formen dos arcs diafragmàtics de mig punt que aguanten les bigues i l'enllatat sobre els quals recolza la teulada a doble vessant. L'estètica barroca emanada del Concili de Trento feu cobrir la nau amb volta de canó amb llunetes de model italià per amagar la coberta de fusta. Cal destacar el classicisme ornamental importat d'Itàlia, visible en la cornisa que assenyala l'arrencada de la volta i en les pilastres d'ordre dòric de base àtica que suporten els arcs. La llum que il·lumina el temple entra per una rosassa foradada al frontispici i per altres dues més petites, situades a les llunetes del presbiteri. En el primer tram, a l'entrar a l'ermita, hi trobem el cor elevat -amb el mateix sistema de volta, aquí molt rebaixada- al qual s'hi accedeix per una escaleta de caragol.

A la façana principal s'obre una porta arquivada i per sobre una fornícula amb una imatge, a continuació una petita rosassa i està rematada per un petit campanar d'espanya. La imatge que hi ha dins de la fornícula és de pedra policromada i representa a la Mare de Déu amb el nen al braç dret i un colom al braç esquerre. La fornícula està decorada amb un arc conopial rematat amb una bola i, a la part inferior, hi ha una inscripció que explica la construcció del temple. La imatge de la Verge, malmesa el 1936, va ser restaurada.

Al voltant de l'ermita es dibuixa una zona d'esbarjo dividida en dues parts. Al costat de l'ermita trobem un espai a manera de petita plaça amb dues taules rodones i una d'allargada de pedra amb bancs i encastada en el mur lateral una font de ferro colat emmarcada per una arcada de mig punt, amb bancs de pedra als costats. Flanquegen la font dues plaques, una de pedra, la inscripció de la qual recorda el moment en que es va arranjar aquest espai: "AMB EL SUPORT DEL / D.A.R.P. / I L'AJUT DELS / VIMBODINENCS / 29-VIII-1993". L'altre sector d'esbarjo a l'entorn d'una font de clot i amb un parc infantil es troba entre el torrent i la carretera.

Els Monjos de Poblet van regentar l'ermita fins el 1835 (desamortització de Mendizábal) que va passar a formar part de la Parròquia de Vimbodí

L'any 1936 durant la guerra Civil Espanyola, l'ermita va ser molt malmesa, i la imatge esbocinada, però gràcies a alguns veïns de la vila, es van poder guardar algunes peces de la mateixa.

L'any 1944, es restaura l'ermita i la imatge, el 8 de setembre es fa la primera processó de la imatge cap a l'Església de Vimbodí. Cinc anys després, en motiu de la coronació de la imatge es torna a traslladar la imatge a la vila, i el rector de Vimbodí d'aquell moment, decideix celebrar unes festes en el seu honor cada cinc anys.

A partir de llavors i ininterrompudament es celebren les festes quinquennals en honor a la MARE DE DEU DELS TORRENTS, on es trasllada en processó a la Vila, i on tots els carrers del poble es transformen i guarneixen de festa, flors, llum i colors.